

ПОЕМА ЗА ЕДНО ЗРЪНЦЕ

Когато нива се ожъна,
зърната в житница лежаха
и каузата ги погълна
за саможертвата в стомаха,

едно зрънце` не се предаде
във мелницата на живота
и славолюбие додаде:
„Да теглят другите теглото!”

В добро имение родено,
със своята особа важна,
се смяташе за по-специално,
не ставаше за дребна дажба.

То казваше: „Обрана стока,
в селекция ще вляза знатна.”
На пропуска под микроскопа
съблякоха му риза златна.

Какво откриха вътре в него
е жалко в стих да се изкаже –
под славолюбното му его
гризеше червеят прокажен.

Дарина Цветкова